

precis og villet. Jeg vil nyte komposisjonen, som overbeviser med stabil stødighet, men også dynamikk og bevegelse. Andre ganger vil jeg beundre Naturbetongen, byggeteknikken Sverre

plass i meg selv, av kontrasten mellom den lyse betongflaten av tegningen og den mørkere tonen som rammer den inn – og som kler resten av bygningen. Et selvsikkert, hemmelig

morgen jeg er skjerpå og bevisst mitt politiske jeg, vil jeg reflektere over plasseringen: Fiskerne kan få meg til å le, smile eller sukke tungt over tanken på hvem vi har som fiskeriminister. Eller de

ut om det finnes mange typer fisker som spiser hverandre – så fiskene også kan være fiskere, slik som oss.

Inga Sund Hofset,
billedkunstner, Oslo
ingahofs@gmail.com

Hva ville Simone de Beauvoir ha sagt?

REPRODUKSJON
Andreas H. Bjercke

Guro Øiestad har i Klassekampen 19. januar en fin artikkel om Simone de Beauvoir. Det er vel få, om noen, som har betydd mer for likestilling enn henne. Fortsatt er boken hennes «Det annet kjønn» inspirerende å lese. Hennes mer prinsipielle innfallsvinkel til immanens og transcendens bør interessere flere.

Simone de Beauvoir var opptatt av biologi og politikk. Som Guro Øiestad trekker fram, vurderte Simone de Beauvoir at kvinnens stilling var preget av kvinnens tradisjonelle rolle i hjemmet og at denne også var relatert til kvinnens biologiske rolle i

den menneskelige reproduksjon. Hun vurderte imidlertid at kvinner burde bryte ut av denne rollen og søke seg ut i arbeidslivet.

I utgangspunktet er det to reproduksjonsprosesser som er avgjørende for menneskelivet. Den ene er kapitalens reproduksjon, den økonomiske reproduksjon. Den andre er den biologiske, den menneskelige reproduksjon. Den siste er like viktig som

den første. For uten mennesker ingen politikk. Likevel snakkes det lite om denne selv om det kanskje er på dette området at de mest drastiske endringer er i ferd å materialisere seg.

Tradisjonelt har den menneskelige reproduksjon tatt utgangspunkt i det subjektive møtet mellom kvinner og menn. Teknologisk er det imidlertid nå ganske lett, i

alle fall for kvinner og utelate den subjektive mann, faren, fra reproduksjonsprosessen. For teknologisk er det lett å erstatte faren med en sædbank, noe som gjerne blir omtalt som en reproduktiv rettighet for kvinner. Det få imidlertid synes å være klar over er at kvinner

privat venerusprosjektene! Jeg opplever at ledelsen sentralt i Arbeiderpartiet nå begynner å bli klarere i forholdet til Venstre. Rambøll skrev i sitt første innlegg at Venstre har lagt bort sine liberalistiske synspunkter i Bergen. Det stemmer kanskje, men bare for denne perioden. Problemet er at disse synspunktene ufarliggjøres og forskjellene viskes ut gjennom samarbeidet.

Men vi kan jo snu på spørsmålet – hva mener Rambøll at Arbeiderpartiet har fått igjen gjennom samarbeidet med Venstre? Hva har Ap fått gjennom å samarbeide med Venstre i Rambølls hjemby Bergen som de ikke ville fått til med å samarbeide med SV i stedet?

Arbeiderpartiet hadde valget – de kunne ha samarbeidet med SV og tydeliggjort en rødgrønn profil, i stedet valgte de å la politikken skli mot sentrum. Selvfølgelig vil SV markere at vi representerer et alternativ til denne glideflukten.

Ottar Michelsen,
grupeleder, Trondheim SV
ottar.michelsen@trondheim.kommune.no

Andreas H. Bjercke,
siviløkonom
andreasbjercke@gmail.com